

τόπιν μαθημάτων, καὶ τελείωνουσα διὰ τοῦ μᾶλλον ἀσέμινου χροῦ. Ἡ ἀμύθητος ἐπιτυχία τοῦ θρησκού τούτου, ἐπὶ πολλὸν ἡδὴ ἔτι διαρκοῦσα, καὶ πιθανῶς καὶ εἰς τὸ μέλλον ἔτι διαρκοῦσα, περιποίησα δὲ εἰς τὸν οὐγγραφανεῖαν φέρειν φέρειν λήματα, οὓς καὶ τὴν τιμητικὴν ἔτι εὗνοιαν τῆς κυβερνήσασε, ὅπηρεν οἶνει τὸ σύνθημα εἰς παραγωγὴν παραπλήσιων ἔργων, ἀπίναι ἔκπτοντα πατέλουσαν πάντα τὰ θεάτρα ἐπὶ βλάβῃ καιροφέ τῆς ἀληθοῦς αἰσθασιθοσίας, τῆς εὐφύειας καὶ τῆς γηνῆς. Ὁ κόσμος δὲν ἴστράδινε νὰ πραγτηρήσῃ ὅτι εἰσιθλεύνεις δόδον ἐπικινδυνον, ἀλλ' ἡ διθησὶς Ηπῆρες τοσούτον ἰσχυρὰ. Ήστε διδάσκαλον τοῦ ηπῆρες νὰ άνασταλῇ κατέπιν. Γό τιδος τοῦτο τῆς ἀνεύ ἔξαιρεσίας, παρῷθησεν καὶ τῶν ιερωτέρων ἀκόμη τοῦ ἀνθρώπου ἀντικατέστησε τὴν ἥδονήν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀκοής, τάς συγχώνεις τῆς καρδίας, διὰ τῶν κακοηθεστέρων ἔξειγέρετων τῶν αἰσθησεων καὶ ἀντιπάσεων. Δέν ἀρνεῖται τις ὅτι πολλαὶ τῶν μελωδιῶν τοιστῶν ἔχουσι τὴν χάριν καὶ πρωτοτοπίαν καὶ εὐχάριστων; Οὐδὲν τούτων ἔν ανταύτας καλλιτεχνικήν τινα ἀδίξιαν, ἵνα δὲν πειρεῖχον τὰς μᾶλλον ἀλλούστους καὶ ἀσέμινους σκηνὰς.

Μετά τὸν Ὀρφέα δὲ Ὁφεμπαχ, ἐξέδωκε τὸ μονόπρακτον μελοδραμάτιον «Δάφνης καὶ Χλόης», παρεθίσαν τοῦ χαριεστάτου βυζούλιον μυθιστορήματος τῶν Λόγγου. Τοῦ ἔργου τρίτου μελῳδίας τινὲς ἔχουσι πολλὴν χάρων, οἷον λ. ρ., τὸ ἄσμα τῆς εἰσόδου τῆς Χλόης, καὶ τ.λ. «Ἄλλο Ξρόνιον τοῦ μελοποιοῦ, δημιώδες καταστάν, εἰς la Chanson de Fortunio, ὅπερ παρεστάθη καὶ ἐν τῷ θέατρῳ τοῦ Φαλήρου ἐφέτος, καὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ δικαιάσιον εὐφημίας ἡ κυρία Λασσάλ. Τοῦ ἔργου τούτου ἡ μουσικὴ ἔχει καὶ χάρων καὶ ἀστροτῆτα ὑπερβαλλουσαν πολὺ τὴν κοινὴν ὅλων ὑπόθεσιν τοῦ ἔργου: «Le pont des soupirs», παρασταθὲν τῷ πρώτον τῷ 1861, ἔχει τὴν ὑπόθεσιν ἐν διαιμέτροι ἀντιθέτων πόδι, τὸν πενθυμον αὐτοῦ τίτλον. Τῷ 1863 παρεστάθη ἐν Ἐμψ., ἐν τῷ θέατρῳ των λαυτοτρόπων, «Il signor Fagotto», ὅπερ παρεστάθη ἀκολουθῶς καὶ ἐξ Παρισίους εἰς τὰ θέατραν «Bouffes-Parisiens».

Ἐξ τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸ μέλλον ἀποτυχόν εἶνε τὸ φέρουν τίτλον «Barbouï», ὅπερ ἐδόθη τῷ 1861 ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Opera-Comique. Αλλ᾽ ἡ ἀποτυχία τοῦ ἔργου τούτου ἀποδέσθαι λέων ἐν μέρει εἰς τὸν Scribe, δοτίαι ἔσχε τὴν περάδοσον. Ἰδέαν νὰ ἔκλεξῃ δὲ ἡρωαῖς τοὺς δράματος. . . . Ἐναυσιλον. Ο χριτικὸς Scudo ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο κάρυστων» ἐδίειχθει ἀετονερότατος πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ ἀπεκλαίεσσι «σκυλωδίαιν τρίπταχτον» (une chiennnerie en trois actes). Εις τοντονισμὸν τοῦ πολιτικοῦ

•La grande-duchesse de Gérolstein προσέξλκυσεν ἐπίσης μέγα πλήθος ἀκροτῶν, καὶ τοι ἡ μουσικὴ ἀλτῆς δὲν εἶναι ἔκ των καλλιτέρων τοῦ μελοποιοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο τοσούτον διήγειρεν ἐνθουσιασμὸν παρὰ τῷ κοινῷ, ὥστε κατὰ τὴν Παραδόσιον "Ἐνθέσην τοῦ 1867 ἐν Παρίσιοις, ὅτε οἱ πλειστοὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης ἐποκεκληθησαν τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν, ἡ "Μεγάλη Δύναμις τοῦ Γερόστατίου" ἦνι· ώθητής ἐπιστρέψεως πολλῶν ἐξ αὐτῶν.

Μέντι έτι νά είπωμεν τινά περὶ τῆς «Bellis Hélène». Η δλλόκοτος αὐτη παρωδία, παρασταθεῖσα ἐν τῷ θεάτρῳ «Variétés», ἀπὸ τοῦ 1864, ἔσχεν μάθητον ἐπιτυχαῖν, ἡν δώμας δὲν δικαιολογεῖ ποσούς· ἡ δέξια του ἕργου, κατὰ ήτις βε-
βεζίως οὐδεμίαν περιποιεῖ τιμῆς σίς τὴν γαλλικὴν καλε-
σμοῖσιν τῆς σημερον. Πλὴν τῆς εἰσαγωγῆς, ήτις ἔχει μου-
σικήν τινα δέξιαν, τὰ λοιπά μέρη οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ χοροί·
κωμικοί· καὶ μουσικὴν ἀγροίκου ἀστειότητος· ἐν γένει: δὲ
μουσικὴν του ἕργου συμφωνεῖ τελείως πρὸς τὴν θρήσκευσιν αὐ-
τοῦ. Αἰσθάνεται τις: οἰονεὶ αἰσχύνην παριστάμενος εἰς τὴν
διδασκαλίαν τοιούτων ἔργων. Τινές, Θέλοντες νά δικαιολο-
γήσωσαν τὸ ἔργον, ἀναφέρουσι: δύο ἢ τρία χαρίεντα τεμάχια
αὐτοῦ. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἔλλειταιόνουσι πανιάπασι: τὴν ἐκ τοῦ
συγάλλου ἔντύπωσιν.

Ἐγ γένει περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὀφευμαχ ἐγκάινισθέντος
εἴδους τῆς μαυσιχῆς δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅ,τι ποτὲ ὁ Boileau
περὶ τῆς περούκιας ζώνης ωλειολαγίας:

Au mépris du bon sens le burlesque effronté
Trompa les yeux d'abord, plut par sa nouveauté.
On ne vit plus en vers que pointes triviales,
Le Parnasse parla le langage des halles :
La licence à rimer alors n'eût plus de frein ;
Apollon travesti devint un Tabarin.
Cette contagion infecta les provinces,
Du clerc et du bourgeois passa jusques aux Princes.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[2 Ὁκτωβρίου (Πέμπτη) 1880]

Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα ἐκπλέουσαι τοῦ Βρευτηρίου ἐπὶ τῆς Ἀμφιτρίτης, συνοδευμένης ὑπὸ τοῦ Ναύαρχοῦ Μιαοῦλην, ἀρκούντο εἰς Κέρκυραν χθὲς (Τετάρτην), ἐνθα ἄμετρον πλήθος ποιτῶν ἔγαριτσές τούς βασιλεῖς ἀπόβατο. Κατὰ τηλεγραφικὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Καλαμάκιον, σέρων, καὶ τούς βασιλόπαιδας ὁ ἀτυρδόρυμος Ἐλλάς, διποις παραλάβη ἐκεῖνης τῆς Αἰτων Μεγαλειότητας. — Κατὰ τηλεγραφικὴν παραγγελίαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως οἱ βασιλόπαιδες κατῆλθον ἐκ Δεκελείας καὶ κατέψησαν εἰς τὰ μάνατορα Ἑνεκτῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων των. — Τὴν Κυριακὴν μετὰ μεσημέριαν ἐγένετο ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως ὅποι τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἡδη ἀπογευμάτων ἀνδρῶν τῶν ἐντάσθι στρατιωτικῶν σωμάτων. Ἀπὸ τῆς 2. μ. μ. ὥρας ἐπειδούμενον πρὸς τὸ πεδίον τοῦ Ἀρεως γιλιάδες πολιτῶν καὶ μαρχαὶ τειραὶ ἀμαξῶν, ἀπὸ τῆς 3. δὲ ὥρας ἤρξαντο ἀφικνούμενα ἐκεῖσε τὰ στρατιωτικὰ σώματα, ἀπίνα καὶ κατελάβαντο τὸν δριστεῖσαν ἐκάτω θεοῦν. Ὡς παρταξίες τούτων ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ λόφου τοῦ πεδίου τοῦ Ἀρεως ἔφευσε σχεδὸν μέρον τῆς λεωφόρου τῶν Πατασίων, ἔχουσα τὸ μέτωπον πρὸς βορρᾶν. Τὸ θέαμα ἦν γραφικότατον. Οἱ λόφοι καὶ ἡ βρειλος πλευρά τῆς πλατείας ἤσαν πλήρεις λαοῦ πάσῃς τάξεων καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν σύλλων, ἀναρίθμητοι δὲ ἀμάξαις ἤσαν ταχαγέναι ἐν μαρχῇ σειρᾷ. Τὴν 3 καὶ 4/2 ὥραν ἀφίκετο ἔφιπτος εἰς τὸ πεδίον ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Καραϊσκάκης, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς ἀνατολικῆς Ἐλλάδος, ὑποστράτηγον κ. Πετρεζῆ καὶ τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ, ἀπάντων ἐφίππων. Οἱ ἔχων τὸν γεννικὸν πρόσταγμα ἀντίσυνταγματάρχης κ. Μπῶν, ἀφοῦ ἐποιηθῆσε τὰ σώματα παρουσιάσθησαν εἰς τὸν ὑπουργὸν καὶ ἀνέφερεν, ὅτι τὰ τάγματα εἶναι ἔτοιμα εἰς ἐπιθεώρησιν, ἤρξατο δὲ αὔτη ἀμέσως ἀπὸ τῆς χωροφύλακης. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιθεώρησεως ὁ ὑπουργὸς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ κ. Πετρεζῆ καὶ τοῦ ἐπιτελείου, ἐν πλήρει δὲ τάξει καὶ κανονικότητι παρήλασαν πρὸς αὐτούς, πατανιζούσης τῆς μουσικῆς, ἀπαντά τὰ μετασχόντα τῆς ἐπιθεώρησεως τάγματα, ἀπινα καὶ ταῦτα ἐπικαλλήθοντα εἰς τὴν πόλιν. Μεταξὺ τῶν θεατῶν ἥσαν διάρθρους πορευόμενοι καὶ οἱ ὑπουργοί, πολλὰ μέλη ποὺ διπλωματικοῦ σώματος, οἱ ἀπαρχιτεκτονικῶν τῶν ἐπιτελῶν, ἀνεγέρθησε προχρήτεις εἰς Θύρας πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν αὐτόθι στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἂς εὗρεν ἐν καλλιστὴ καταστάσει. — Η. Κυβέρνησις εὑρίσκεται εἰς διαπραγματεύσεις μετά τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης περὶ χορηγήσεως δανείου πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τοῦ Κράτους. Βεβαίουται δέτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα οὐ κορηγήση πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἄνω τῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων φράγκων, κατὰ μὲν τὸ ήμισον εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, κατὰ τὸ ήμισον δὲ εἰς μεταλλικόν, ἐπὶ ἑταῖροι τοιχίνην ἐνδός τοις ἐκάτοντον, διατηρουμένης τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας καὶ καλανεομένου τοῦ προνομίου τῆς Τραπέζης. — Ἐξανολούθετ καθ' ὅλον τοῦ Κράτους ἡ εἰς τὸν στρατὸν κατέταξις τῶν διορέσθων. Ὅμοιοις εἰσὶ τὸν στρατὸν κατέταξεν τὸν σημαίας ἄνδρες διεργάζονται ἐντὸν τῶν πολεμικῶν πλοίων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν πυροβόλων Ἀρμστρογκ, διὶ τοῦ ἀντιπλοίου Αδριέν-David. Ὁπερ κομίσατο τὰ παραγγελθέντα πυροβόλα διὰ τὸ πολεμικὸν ἥμιον ναυτικὸν ἐν τῷ ἔργοστασίῳ τοῦ Κιρρή, φίσ καὶ τὰ πολεμεφθιαί αδτῶν. Τὰ πυροβόλα ταῦτα, ἐν ὅλῳ εἴκοσι καὶ ἐπτά καὶ δεκατριάς ἀποβιβάσεως, τοποθετήθησανταν ἐντὸν τῶν πολεμικῶν πλοίων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν πυροβόλων Ἀρμστρογκ, διὶ τοῦ ἀντιπλοίου ἀφίκοντο εἰς Πειραιάν ἐκ Γαλαξίου καὶ Σουλινῶν 320. «Ελλήνες ἔθελονταν ναναπαταχθῶσιν εἰς τὸ στράτον — Τὴν παρελθούσην ἐδόκουμένας ἐκομισθησαν εἰς Πειραιάν ἐπὶ τοῦ αὐτορικοῦ ἀποτολούσον Κάστορον καὶ οἱ τελευταῖοι, 156 τὸν ἀριθμὸν, πρποι τῶν ἐν Οδγαράφ ἀγροτεύεντων. — Κατὰ δηλοποίησιν τοῦ προέδρου τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου τὸ κατά τὴν λήξισαν ἐξαμνίναν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ γαροτσού ἀνήλθεν εἰς δραχμ. 2,342,475, αἰτινες κατετέθησαν εἰς τὴν Εθνικὴν Τραπέζαν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦ πολεμικοῦ